

חוק להארכת תקפן של תקנות-שעת-חירום (תשולומי חובה), * תש"ד — 1954

הארכת תוקף

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (תשולומי חובה), תש"ב—1952¹, כפי שותוקנו בתקנות-שעת-חירום (תשולומי חובה) (תיקון), תש"ג—1953², ובתיקונים הנתוניים בתוספת לחוק זה, מוארך בזה עד יום ח' בניסן תשט"ז (31 במרץ 1955).
2. תקפו של חוק זה הוא מיום כ"ז באדר ב' תש"ד (31 במרץ 1954).

תחילת תוקף

תומכת

תקנות-שעת-חירום (תשולומי חובה), תש"ב—1952¹, יתוקנו כד':

- (א) בתקנה 2, במקום תקנת משנה (א) תבוא תקנת משנה זו:
- “(א) רשות מוסמכת, אם היא משוכנעת שהדבר דרוש למטרת המפורשת בתקנה 3, תקבע, בצו, תשלום חובה שבעל חמריהם, ששוחררו מהמכס לאחר יום ט"ז בשבט תש"ב (12 בפברואר 1952), ישלם בעדם לאוצר המדינה”.

(ב) במקום תקנה 3 תבוא תקנה זו:

3. קביעה של רשות מוסמכת לפי תקנה 2 תהיה למטרת גביה הפרשים בין סך כל התשלומיים ששולמו בקשר עם רכישת מطبع חז' לשם יבואם של חמריים לבין סך כל התשלומיים, שהיו משתלמיים בקשר עם רכישה כאמור אילו שולמו במועד השחרור מהמכס.”

„מטרת
תשולום חובה

(ג) לאחר תקנה 3 תיווסף תקנה זו:

- 3א. לא שילם בעל חמריים תשלום חובה, כולל או מכךתו, כפי שנקבע בצו, רשאית רשות מוסמכת להחליף את האזו שלא קיימים כאמור בצו חדש, שלפיו ייגבו הפרשים בין סך כל התשלומיים ששולמו בקשר עם רכישת מطبع חז' לשם יבואם של החמריים, לבין סך כל התשלומיים שהיו משי' תלמים בקשר עם רכישה כאמור אילו שולמו במועד מתן האזו לפי תקנה זו.”

„תשולום חובה
נוסח בມירה
של אי תשולום

לווי אשכול
שר האוצר

משה שרת
ראש הממשלה

'צ'ק ב נ' - צ'ב'
 נשיא המדינה

* נתוב בנכנת ביום כ"ז באדר ב' תש"ד (31 במרץ 1954); הצעת החוק ורבותו הספר נתפרסמו בה"ח 109, תש"ה, עמ' 134.

¹ ק"ת 260, תש"ב, עמ' 754.

² ק"ת 376, תש"ג, עמ' 1252.